

บทบรรณาธิการ

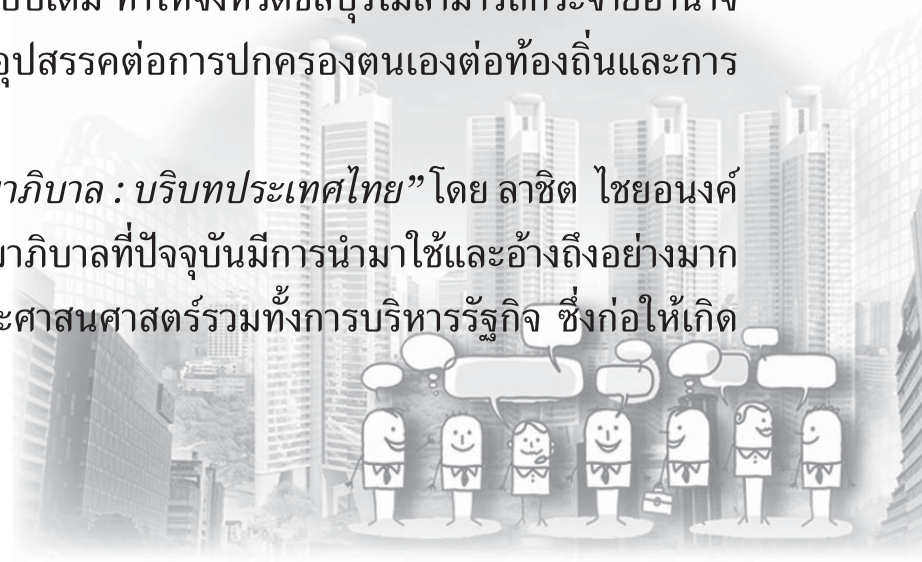
วารสารร่วมพฤษภาคมฉบับนี้เป็นปีที่ 31 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2556 ฉบับการบริหารและการจัดการ เป็นฉบับที่รวบรวมบทความที่เขียนโดยคณาจารย์ และนักวิชาการหลายท่าน ซึ่งมีหัวข้อประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

บทความแรก เรื่อง “*เครือข่ายการบริหารเพื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย : กรอบแนวคิดเชิงพลวัตระบบ*” โดย ศรติ ภูมิโพธิ เป็นบทความที่นำเสนอกรอบแนวคิดในการสร้างเครือข่ายการบริหารงานอุตสาหกรรมโดยใช้ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งเป็นปัญหาจริยธรรมในการบริหารที่ส่งผลกระทบทางลบแก่อุตสาหกรรมทั่วโลก ผู้บริหารต้องเปลี่ยนแปลงจากการบริหารเพื่อผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นอย่างเดียวไปสู่การบริหารเพื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยแสดงออกทางด้านจริยธรรมและความเป็นผู้นำในตัวของผู้บริหารนั่นเอง

บทความที่ 2 เรื่อง “*ภาวะผู้นำเต็มขอบเขตของปลัด อบต. กับประสิทธิผลขององค์การ : การวิเคราะห์จำแนกพหุ*” โดย อุษณี มงคลพิทักษ์สุข ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเต็มขอบเขต เป็นภาวะผู้นำแนวคิดใหม่ที่สอดคล้องกับสภาวะสังคมโลกปัจจุบัน โดยได้จัดพฤติกรรมผู้นำเป็น 3 กลุ่ม คือ ภาวะผู้นำเปลี่ยนสภาพ ภาวะผู้นำแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำปล่อยตามสบาย โดยจากการศึกษาพบว่าปลัด อบต. ควรใช้ภาวะผู้นำเปลี่ยนสภาพและลดการใช้ภาวะผู้นำปล่อยตามสบายในการบริหารงานให้ อบต. บรรลุประสิทธิผล

บทความที่ 3 เรื่อง “*พลวัตของเครือข่ายอำนาจท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี*” โดย ธนัญฐ์ ศรีโอษฐ์ เป็นบทความที่ใช้แนวคิดเครือข่ายทางสังคมในการวิเคราะห์เครือข่ายอำนาจท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี ซึ่งแต่เดิมใช้โครงสร้างอำนาจแบบชั่วคราวภายใต้การนำของบ้านใหญ่ที่ก่อรูปบนพื้นฐานของเครือข่ายกำนัน ผู้ใหญ่บ้านผ่านระบบอุปถัมภ์ ต่อมาได้นำเครือข่ายของ อบต. เทศบาล อบจ. และเมืองพัทยาไปสวมทับกับโครงสร้างอำนาจแบบเดิม ทำให้จังหวัดชลบุรีไม่สามารถกระจายอำนาจไปสู่ชุมชนท้องถิ่นได้ อันเป็นอุปสรรคต่อการปกครองตนเองต่อท้องถิ่นและการกระจายทรัพยากรที่เป็นธรรม

บทความที่ 4 เรื่อง “*ธรรมาภิบาล : บริบทประเทศไทย*” โดย ลาซิต ไชยอนงค์ บทความนี้กล่าวถึงแนวคิดธรรมาภิบาลที่ปัจจุบันมีการนำมาใช้และอ้างถึงอย่างมากในสาขาวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์รวมทั้งการบริหารรัฐกิจ ซึ่งก่อให้เกิด

ประสิทธิผลทั้งในระดับองค์การอันจะช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้กับองค์การ และระดับบุคคลทำให้บุคลากรในองค์การมีโอกาสได้รับความยุติธรรมและปกป้องสิทธิของตนเองได้ โดยประเทศไทยเริ่มมีแนวคิดธรรมาภิบาลตั้งแต่ช่วงปี 2540 โดยให้ความสนใจธรรมาภิบาลระดับองค์การมากกว่าธรรมาภิบาลระดับชาติ

บทความที่ 5 เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกับภาวะโลกร้อนในประเทศไทยตามสมมติฐานเส้นโค้งสิ่งแวดล้อมของ Kuznets” โดย ธนดล พรพุทธพงศ์ ได้พูดถึงความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจถือเป็นเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งของประเทศแต่ต้องแลกกับการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ อันมาจากการบริโภคสินค้าและการบริหารที่ต้องใช้ปัจจัยการผลิตมาจากธรรมชาติ เป็นผลทำให้สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปโดยเฉพาะสภาวะโลกร้อน ความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจซึ่งขยายตัวมากขึ้น ปัญหาภาวะโลกร้อนก็จะยังคงเพิ่มสูงขึ้น จึงต้องรีบเร่งหามาตรการและการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น ลดการใช้พลังงานเชื้อเพลิงและสร้างความสมดุลระหว่างทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและความต้องการของคนในสังคมอันถือเป็นนโยบายที่เร่งด่วนของประเทศ

บทความที่ 6 เรื่อง “ความก้าวหน้าของดัชนีนิพนธ์ด้านรัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทย” โดย เฉลิม เกิดโมลี เป็นบทความที่ศึกษาความก้าวหน้าของดัชนีนิพนธ์ด้านรัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทยจากมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวน 3 แห่ง ผู้ผลิตดัชนีนิพนธ์ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นอาจารย์ รองลงมาเป็นข้าราชการและพนักงานธุรกิจเอกชน โดยประเด็นที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเรื่องนโยบายสาธารณะ รองลงมาคือ ทฤษฎีองค์การและทฤษฎีการบริหาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการอธิบายมากกว่าเพื่อการพรรณนา สำหรับประเภทการวิจัยพบว่าเกือบครึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ รองมาเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยแบบผสม

บทความที่ 7 เรื่อง “ธรรมาภิบาล ภาครัฐและเอกชน : บุรณาการระบบอภิบาลเพื่อการพัฒนา” โดย พิชฌน์ นนทนาธรณ์ เป็นบทความที่พูดถึงระบบอภิบาลมีผลต่อการพัฒนาในแง่ที่บรรษัทภิบาลมีความสัมพันธ์กับการเติบโตของเศรษฐกิจและธุรกิจต่างๆ นอกจากนี้ธรรมาภิบาลยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศด้วย ยุทธศาสตร์การเป็นหุ้นส่วนร่วมภาครัฐเอกชน นอกจากนี้ระบบอภิบาลยังเชื่อมโยงกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรที่มุ่งเน้นไตรกำไร ทั้งนี้เห็นควรเพิ่มระบบอภิบาล

ในมิติอื่น ๆ และบูรณาการกันเพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศในระดับจุลภาค ส่วนระดับมหภาคใช้ธรรมาภิบาลด้านการจัดการ/บริหารร่วมกับธรรมาภิบาลด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

บทความที่ 8 เรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการจัดการความขัดแย้งชุมชนท้องถิ่น” โดย นักรบ เทียรอำ เป็นบทความที่แสดงถึงปัจจัยที่ทำให้การจัดการความขัดแย้งของชุมชนท้องถิ่นประสบความสำเร็จ ได้แก่ อำนาจต่อรองของท้องถิ่น บทบาทของผู้นำชุมชน กลุ่มอาชีพ ไปสู่การเปลี่ยนแปลงของชุมชน ประกอบกับการได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างครบถ้วน โครงสร้างชุมชน ความสัมพันธ์ ค่านิยมและผลประโยชน์

บทความที่ 9 เรื่อง “รูปแบบการประเมินการบริหารการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” โดย สุนิษา สาสีพวง เป็นบทความที่กล่าวถึงการพัฒนา รูปแบบการประเมินการบริหารการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และศึกษาประสิทธิผลของการนำรูปแบบการประเมินการบริหารการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปใช้

บทความสุดท้าย เป็นการวิจารณ์หนังสือ เรื่อง “หนังสือรวมบทความวิจัยเกี่ยวกับบรรษัทภิบาล (CSR)” โดย ดุษฎี วรรณธรรมดุษฎี เป็นหนังสือที่รวบรวมงานวิจัยทางวิชาการอย่างมีประเด็นเฉพาะเจาะจงและมีภาคปฏิบัติการแสดงให้เห็นภาพที่ชัดเจน ตั้งแต่ความเข้าใจแนวคิด Corporate Social Responsibility (CSR) ขยายไปสู่ประเด็นย่อยและกรณีศึกษาของนักวิชาการในหลาย ๆ ท่าน ซึ่งเป็นหนังสือรวมบทความด้านบรรษัทภิบาล เป็นงานวิชาการทาง CSR ล่าสุดที่ครอบคลุมที่สุดในช่วงเวลานี้ เป็นหนังสือที่เหมาะสมสำหรับผู้สนใจทฤษฎี ปฏิบัติการและกรณีศึกษาเพื่อเป็นแบบอย่างต่อการพัฒนากรอบความคิดงานวิจัยและประเด็นวิจัยที่ลึกและครอบคลุมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ CSR ที่สำคัญยิ่ง

กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารร่วมพฤษภาคมฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านทุกท่านและขอขอบคุณคณาจารย์ นักวิชาการเจ้าของบทความทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

สารบัญ

บทบรรณาธิการ

บทที่ 1

เครือข่ายการบริหารเพื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย : กรอบแนวคิดเชิงพลวัตรระบบ

ศรติ ภูมิโพธิ

1

บทที่ 2

ภาวะผู้นำเต็มขอบเขตของปลัด อบต. กับประสิทธิผลขององค์การ :

การวิเคราะห์จำแนกพหุ

อุษณี มงคลพิทักษ์สุข

19

บทที่ 3

พลวัตของเครือข่ายอำนาจท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี

ธณัญญ์ ศรีโอษฐ์

49

บทที่ 4

ธรรมาภิบาล : บริบทประเทศไทย

ลาชิด ไชยอนงค์

77

บทที่ 5

ความสัมพันธ์ระหว่างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกับภาวะโลกร้อน
ในประเทศไทย ตามสมมติฐานเส้นโค้งสิ่งแวดล้อมของ Kuznets

ธนดล พรพุทธพงศ์

99

บทที่ 6

ความก้าวหน้าของดัชนีพหุวัฒนธรรมด้านรัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทย

เฉลิม เกิดโมลี

117

บทที่ 7

ธรรมาภิบาลภาครัฐและเอกชน: บูรณาการระบบอภิบาลเพื่อการพัฒนา

พัฒน นันทนาธรณ์

145

บทที่ 8

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการจัดการความขัดแย้งชุมชนท้องถิ่น

นักรบ เลียร์อำ

171

บทที่ 9

รูปแบบการประเมินการบริหารการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สุนิษา สาสีพวง

201

บทที่ 10

หนังสือรวมบทความวิจัยเกี่ยวกับบรรษัทภิบาล

ดุชนี วรรณธรรมดุชนี- ผู้วิจารณ์

225

